

Sygnatura akt: XI GC 844/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2019 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. G.**

przeciwko **Towarzystwo (...) spółka akcyjna w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 października 2016 roku;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 337 (trzysta trzydzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 1.067 (jeden tysiąc sześćdziesiąt siedem) złotych i 72 (siedemdziesiąt dwa) grosze tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania.

Sygnatura akt XI GC 844/18

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 kwietnia 2019 roku powód G. G. złożył przeciwko pozwanej Towarzystwo (...) spółka akcyjna w W. o zapłatę kwoty 1.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 16 października 2016 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W piśmie wskazano, że doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzony został pojazd B. (...) którym poruszał się poszkodowany. Sprawca szkody posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia OC wykupioną w Towarzystwo (...) spółka akcyjna w W.. W związku z niemożliwością korzystania przez poszkodowanego z uszkodzonego pojazdu poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego.

W sprawie wydano nakaz zapłaty (karta 22).

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty (karta 25) zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, iż kwestionuje należność objętą pozwem co do wysokości. Zakwestionowała dzienną stawkę najmu i okres najmu.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 sierpnia 2016 roku doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) M.. Sprawca zdarzenia posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia OC wykupioną w Towarzystwo (...) spółka akcyjna w W..

Niesporne:

W związku z niemożnością korzystania przez poszkodowanego z uszkodzonego pojazdu, poszkodowany zawarł w dniu 16 sierpnia 2016 roku z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego. Wynajęty został pojazd K. C..

Najem trwał 27 dni. Z tytułu najmu wystawiono fakturę VAT na kwotę 5.977,80 złotych, przyjmując, że kwota ta stanowi iloczyn 27 dni najmu przy stawce 180 złotych netto jeden dzień najmu powiększona o podatek VAT.

D.:

- umowa najmu, karta 16;
- oświadczenie, karta 13;
- faktura, karta 18;

Ubezpieczyciel, w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił kwotę tytułem odszkodowania za naprawę pojazdu, uznał również po części koszty związane z najem pojazdu w ten sposób, że przyznał kwotę 3.450 złotych stanowiącą iloczyn 23 dni i 150 złotych brutto.

Niesporne.

Wynajmujący wzywał ubezpieczyciela do zapłaty.

Niesporne.

M. M. (2) zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności prawa dochodzenia odszkodowania z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Dowód:

- umowa cesji, karta 17;

Zasadny czas najmu pojazdu zastępczego a jednocześnie zasadny okres naprawy pojazdu uszkodzonego mógł trwać 27 dni.

Stawka najmu pojazdu odpowiadającego klasą pojazdowi uszkodzonemu wynosiła (segment D) w drugiej połowie 2016 roku od 203 złotych do 264 złotych, przeciętnie 230 złotych za dobę. Stawka najmu dla pojazdu faktycznie wynajętego (klasa C) w II połowie 2016 roku przy złożeniu najmu na okres ponad 14 dni wynosił 130 do 180 złotych netto, przeciętnie 162 złote netto.

Dowód:

- opinia biegłego, karta 103-125

Po uszkodzeniu pojazd nie był jezdny.

Dowód:

- zeznania powoda, karta 97 koperta;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione.

Niespornym jest, iż sprawcę szkody i pozwaną łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodna z treścią przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.).

Przepis art. 4 powyższej ustawy wskazuje, iż ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie do treści art. 13 ust. 2 ustawy w obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art. 22 ust 1 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z treścią art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W niniejszej sprawie powód dochodzi kwoty odszkodowania tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, niezaspokojonych przez ubezpieczyciela w żadnej części.

W rozpoznawanej sprawie pozwana nie kwestionowała okoliczności, iż co do zasady obciąża ją odpowiedzialność z tytułu kosztów likwidacji szkody oraz zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Pozwany kwestionował stawkę najmu i czas najmu.

Poszkodowany i powód zawarli umowę cesji wierzytelności. Sąd nie miał wątpliwości co do skuteczności zawartej pomiędzy powódka, a poszkodowanym umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie z treścią art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (§ 1), a wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta. Przelew powoduje utratę statusu wierzyciela przez cedenta i jego wyłączenie ze stosunku zobowiązaniowego łączącego go dotychczas z dłużnikiem. Wierzycielem staje się cesjonariusz, który nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu.

Za wykonanie umowy najmu powód nie miał otrzymać wynagrodzenia w formie świadczenia pieniężnego, a świadczeniem wzajemnym poszkodowanej było przeniesienie wierzytelności.

W niniejszym postępowaniu poza sporem pozostała kwestia odpowiedzialności pozwanej za powstałą szkodę.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, a także - opinii biegłego, nie kwestionowanej przez strony.

Co do ilości dni najmu – jako zasadny w postępowaniu likwidacyjnym ubezpieczyciel uznał krótszy niż faktyczny okres najmu 23 dni). Powód dochodził zapłaty za 27 dni najmu.

W sprzeciwie wskazano, że uznany zostaje okres od dnia zgłoszenia szkody do dnia 6 września 2016 roku plus 7 dni. Szkada wystąpiła jednak w dniu 16 sierpnia 2016 roku, najem rozpoczęto z dniem 18 sierpnia 2016 roku (po szkodzie). Zasadny jest najem od dnia powstania szkody, bądź późniejszy – od dnia faktycznego wynajęcia pojazdu. Nie są zrozumiałe przyczyny odmowy uwzględnienia tego okresu przez ubezpieczyciela, skoro najem odbył się w tym okresie, po szkodzie, którą spowodował sprawca posiadający ubezpieczenie OC u pozwanej.

Nie sposób zgodzić się z zarzutem pozwanej, jakoby przyjęta przez powoda stawka dobowa najmu wynosząca 180 zł doba była stawką zawyżoną.

Biegły w sporządzonej opinii jednoznacznie wskazał, iż w okresie zawarcia umowy najmu przedmiotowa stawka, zastosowana przez powoda stanowiła stawkę rynkową.

Opinia w sprawie wydana przez biegłego sądowego W. S. była spójna, logiczna i wyczerpująca, a metodologia przyjęta przez biegłego nie może budzić zastrzeżeń, dlatego sąd uznał opinię za w pełni wiarygodną.

Wysokość odszkodowania powinna być pochodną szkody ustalonej stosownie do art. 361 k.c. Jeśli więc biegły w toku postępowania wskazuje, że stawka przyjęta w umowie najmu przez powoda odpowiada akceptowalnej stawce na rynku lokalnym w danym okresie, to brak jest podstaw w ocenie Sądu do kwestionowania wskazanej stawki, czy uznania jej za zawyżoną.

Skoro zatem zasadny czas najmu to 27 dni przy stawce 180 złotych netto (221,40 złotych brutto) powód mógł dochodzić kwoty (5.977,80 złotych – 3.450 złotych) 2.527,80 złotych. Stąd powództwo o zasądzenie kwoty 1.000 złotych jest zasadne.

Żądanie zapłaty odsetek znajduje uzasadnienie w treści art. 481 § 1 k.c. Z uwagi na treść art. 817 § 1 i 2 k.c., a także art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, pozwana winna spełnić świadczenie najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia w tej sprawie, a najpóźniej w terminie 14 dni od momentu, w którym wyjaśnienie wszystkich okoliczności stało się możliwe (art. 817 § 2 k.c.).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powód wygrał sprawę w całości.

Na poniesione przez powoda koszty w kwocie 337 złotych złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika zawodowego w kwocie 270 złotych, wraz z opłatą od pozwu 50 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 złotych.

Dodatkowo na zasadzie art. 98 k.p.c. i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano pobrać od pozwanego kwotę 1.067,72 złotych tytułem kosztów opinii biegłego (postanowienie karta 126).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)